

Ponedjeljak, 31.01.2011.g.

Ovih dana sam imao buran i vjernički i osobni život. I puno bi toga htio svjedočiti. No, kao prvo, zapisao sam si na papir pokraj mog računala nekoliko riječi koje govore o jednom mojem duhovnom iskustvu, ili neiskustvu. Prije bi rekao ovo drugo. Njih sam si zapisao da o njima razmislim, raspravim ih u sebi i pokušam, uz Gospodinovu pomoć, zaključiti što bi bilo najbolje činiti, ŠTO JE STVARNA GOSPODINOVA VOLJA. One glase ovako: DANAS SAM SE, ŠTO RIJETKO

ČINIM,

MOLIO

GOSPODINU

ZA

KONKRETAN PROBLEM.

TO

RIJETKO

ČINIM

.

ZAŠTO?

Stvarno, molio sam Gospodina i Njegovo Milosrđe, klečeći pred Njegovom slikom, da mi pošalje Duha Svetoga da me nadahne za najbolje riječi i misli koje sam trebao uputiti jednom čovjeku u njegovim strašnim životnim problemima. Da me shvati i da se pokrene.

A to, da molim Gospodina za konkretne stvari, rijetko činim. Puno se molim i sve te molitve imaju neku nakanu, neku prošnju, obećanje i sl. No, sve te molitve mole i svi drugi. Ali, onako osobno, kako vidim da se svakodnevno molila Sveta Faustina Gospodinu Isusu Kristu, ja se stvarno rijetko molim.

A ponekad se "uhvatim" u razmišljanju da Gospodin od mene očekuje, kao i od svakoga od nas, da mu usmjerimo svoje konkretne prošnje i molitve, kako bi nam On mogao pomoći. A onda opet si razmišljam da što se budem stano molio Gospodinu za konkretne stvari, kada manje-više, sve to što trebam mogu i sam učiniti, kada bi se bolje potrudio ili bio malo strpljiviji. I tako, tako razmišljajući, vrlo malo imam konkretnih molitvi prema Gospodinu.

I mislim da ima još jedan razlog. JER MI NEDOSTAJE ONE POTPUNE PREDANOSTI I BEZR
EZERVNE
LJUBAVI
PREMA
GOSPODINU.

Jednostavno mi je neugodno da ja, obični grješnik, molim stalno

JEDNOGA
BOGA,
VRHOVNO
BIĆE,
KOJI
JE
NEIZMJERAN

I
NESHVATLJIV,
da mi učini ovo ili ono. I znam da je On i radi toga, da otkupi sve ono što nas muči, i uzeo ljudsko tijelo i došao na zemlju. Ali, što da mu stalno dosađujem. Daj mi ovo, daj mi ono.

I sjećam se jednog vrlo dobrog primjera za to, kada sam se molio Gospodinu, mislim da dva-tri puta, da moja djeca prođu neki ispit na fakultetu. I poslije zadnje takve molitve više se to ne molim. ZATO JER SAM U SEBI OSJETIO DA KRIVO MOLIM. JER, AKO SE

**MOJE
DIJETE
UČILO
ONO
ĆE
PROĆI
TAJ
ISPIT
JER
JE
SVOJIM
UČENJEM
TO
ZASLUŽILO.
S**

DRUGE
STRANE,
AKO
SE
NIJE
UČILO,
ODKUD
MENI
PRAVO
DA
JA
MOLIM
GOSPODINA
ZA
SVOJE
LIJENO
DIJETE
DA
MU
UDIJELE
NEŠTO
ŠTO
ONO
NIJE
ZASLUŽILO.
TIME
GA
SAMO
VRIJEĐAM
A
MOJEM
DJETETU
ČINIM
KRIVO
JER
ĆE
ZADOBITI
NEŠTO
ŠTO
NIJE
PO
ISTINI
I
PO
NJEGOVOJ
ZASLUZI.

NO,
JA
SE
IPAK
PUNO
MOLIM
ZA SVOJU
DJECU.
ZA
OBRAĆENJE
I
UČVRŠĆIVANJE
VJERE.
A
OSTALO
ĆE
IM
GOSPODIN
NADODATI.

I ovih dana sam se u nekoliko navrata susreo sa rečenicama i mislima da nam Gospodin neće doći i neće uslišati naše molitve AKO MI SAMI NE PODUZMEMO SVE ŠTO MOŽEMO DA TE SVOJE PROBLEME RIJEŠIMO.

Kada

je u prisposobi o Lazaru i bogatašu, bogataš, koji je, poslije svoje smrti radi svojih zemaljskih grijeha, došao u pakao i vidio što mu se događa, zamolio Abrahama neka barem pošalje Lazara njegovoj braći

da im posvjedoči o njegovim mukama kako ne bi i oni došli u to mjesto muka, Abraham mu je rekao: "IMAJU

MOJSIJA

I

PROROKE!

NJIH

NEKA

POSLUŠAJU."

A bogataš će: "O

NE,

OČE

ABRAHAME!

NEGO

DOĐE

LI

TKO
OD
MRTVIH
K
NJIMA,
OBRATIT
ĆE
SE."
Reče
mu
Abraham: "AKO
NE
SLUŠAJU
MOJSIJA
I
PROROKA,
NEĆE
POVJEROVATI
SVE
DA
I
OD
MRTVIH
TKO
USTANE."

Upravo tako i ja mislim, i imam osjećaj da se radi toga **rijetko** osobno molim Gospodinu da mi nešto usliši ili napravi. JER IMAM

NEKI
NEDEFINIRANI
OSJEĆAJ
DA
ZBOG
TOGA
ŠTO
JA,
ILI
TAJ
NETKO
DRUGI,
NISAM
PODUZEO
SVE
ŠTO

JE
U
MOJOJ
MOĆI
DA
PROBLEM
RIJEŠIM,
NEMAM
PRAVO
MOLITI
GOSPODINA
DA
MI
GA
ON
RIJEŠI
ILI
DA
MI
U
TOME
POMOGNE.

Jer, što se tiče vjere i duhovnosti, Gospodin mi je dao sve svoje zapovijedi i SVOJU PISANU RIJEČ,
BIBLIJU, i misu i svećenike,
tako da ja, ako je se budem držao i živio po njoj, imam sve što mi je potrebno da mogu živjeti
jedan lijep i miran život.

**I jedna je velika VJERSKA ISTINA, DA GOSPODIN NIKOME OD NAS NEĆE DATI VIŠE K
UŠNJI,
VIŠE
KRIŽEVA
I
PROBLEMA,
NEGO
IH SVATKO
OD
NAS
MOŽE
IZDRŽATI.**

Onda, nemojmo dosađivati Gospodinu prije nego se ispitamo, onako sami sebe u svojoj nutrini, da li sam se dovoljno trudio i sve učinio da svoj problem riješim. Ili, da li je to isto učinio i onaj drugi za kojeg vidim da mu je teško i htjeli bi za njega moliti Gospodina. AKO JE ODGOVOR "

DA",

ONDA

ODMAH

NA

KOLJENA

I

ZAMOLITE

GOSPODINA

DA

VAM

POMOGNE.

I

ON

ĆE

VAM

SIGURNO

POMOĆI.

AKO JE

ODGOVOR

"NE",

ONDA

SE

POKUŠAJTE

VIŠE

POTRUDITI

I

MOLITE

GOSPODINA

DA

VAM

ZA

TO

DADNE

DOVOLJNO

SNAGE.

SAMO,

NEMOJTE

GA

MOLITI

DA

VAM

ON
NEKAKO RIJEŠI
PROBLEM.

NI VI NI JA U TOM SLUČAJU TO NISMO ZASLUŽILI.

BOŽJE MILOSRĐE, DAJ NAM SNAGE. BLAGOSLOVLJEN BOG U VIJEKE.